

Asia

Komission ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi riittävästä vähimmäispalkoista Euroopan unionissa (vähimmäispalkkadiirektiivi)

Kokous

U/E/UTP-tunnus

U 69/2020 vp

Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu

Komission riittävää vähimmäispalkkaa koskevan direktiiviehdotuksen (COM(2020) 682 final) käsittely alkoi neuvoston sosiaaliasioiden työryhmässä Saksan puheenjohtajuuskaudella. Tällöin useat jäsenvaltiot toivoivat neuvoston oikeuspalvelun ottavan kantaa ehdotuksen oikeusperustaan. Neuvoston oikeuspalvelu antoi lausunnon asiasta 9.3.2021.

Portugalin puheenjohtajuuskaudella saatiin direktiivistä osittainen kompromissiesitys. TSTK-neuvoston kokouksessa 14.6.2021 direktiivistä käytiin politiikkakeskustelu sekä saatiin edistymisraportti.

Slovenian puheenjohtajakaudella asiaa on käsitelty tiiviisti työryhmässä ja puheenjohtajavaltio on pyrkinyt ottamaan huomioon jäsenvaltioissa käytössä olevien palkanmuodostusjärjestelmien välisiä eroja kompromissiehdotuksessaan.

Puheenjohtajavaltion tavoitteena on yleisnäkemyksen saavuttaminen asiasta 6.-7.12.2021 pidettävässä TSTK-neuvoston kokouksessa. Asiaa valmistellaan coreperin kokouksessa 24.11.2021.

Suomen kanta**Yleiskanta**

Suomen yleinen kanta asiaan on määritelty U-kirjelmässä U 69/2020 vp, jossa suhtaudutaan myönteisesti komission ehdotuksen tavoitteisiin työssäkäyvien köyhyyden torjumiseksi muun muassa parantamalla työmarkkinajärjestöjen asemaa palkanmuodostuksessa sekä niiden edellytyksiä neuvotella ja sopia palkoista työehtosopimuksin.

Suomi tukee komission ehdotuksen lähtökohtaa, jonka mukaan ehdotus ei vaikuta työmarkkinaosapuolten itsenäisyyden kunnioittamiseen täysimääräisesti. On tärkeää, että työmarkkinaosapuolten oikeutta neuvotella ja solmia työehtosopimuksia kunnioitetaan. Lisäksi Suomi korostaa direktiivin lähtökohtaa, jonka mukaan sillä ei aseteta sellaisille jäsenvaltioille, jossa palkat sovitaan työehtosopimuksin, velvoitteita säättää vähimmäispalkkalakia eikä edellyttää työehtosopimusten yleissitovuutta.

Ehdotuksen oikeusperusta

Suomi tukee **neuvoston oikeuspalvelun** näkemystä, jonka mukaan ehdotuksen oikeusperusta voi perustua komission ehdottamaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 153 artiklan 1 kohdan b alakohtaan yhdessä sopimuksen 153 artiklan 2 kohdan kanssa. Neuvoston oikeuspalvelun mukaan ehdotuksessa ei vahvisteta palkan eri osien tasoa eikä puututa suoraan palkan määrittämiseen. Oikeuspalvelu ehdotti kuitenkin eräitä muutoksia direktiiviin. On hyvä, että direktiivin muotoiluissa on otettu huomioon oikeuspalvelun näkemyksiä.

Slovenian kompromissiesitys

Puheenjohtajavaltio on pyrkinyt kompromissiesityksessään ottamaan huomioon neuvoston oikeuspalvelun lausunnon sekä jäsenvaltioiden, muun muassa Suomen ehdottamia selkeytys ehdotuksia.

Puheenjohtajavaltion kompromissiehdotusta voidaan tukea. Yksi ehdotuksen Suomelle vaikeimmista kohdista on direktiiviehdotuksen tiedonkeräämistä ja valvontaa koskeva 10 artikla. Artiklaan on tehty Slovenian kaudella pehmennyksiä: Kaikkien työehtosopimusten sijasta raportointi kattaisi vain matalapalkkaisten työntekijöiden alhaisimmat palkkatasot ja niidenkin osalta voitaisiin raportointi perustaa arvioon.

Slovenian kompromissiehdotuksessa direktiivin nimeen on neuvoston oikeuspalvelun lausunnossa ehdotetulla tavalla lisätty maininta, että kyseessä on puitedirektiivi. Tämä täsmennys on hyväksyttävissä.

1 luku Yleiset määräykset

1 artiklan osalta puheenjohtajavaltion muotoilut selkeyttävät direktiivin tavoitteita ja niitä voidaan tukea. Ehdotetun muotoilun mukaan direktiivin avulla **pyritään edistämään** sitä, että lakisääteiset vähimmäispalkat ovat riittävällä tasolla. Lisäksi pyritään edistämään työehtosopimukseen perustuvaa palkanmuodostusta sekä työntekijöiden tehokasta pääsyä vähimmäispalkan suojan piiriin.

On tärkeää, että artiklassa korostetaan komission ehdotuksen tavoin, että työmarkkinajärjestöjen autonomiaa kunnioitetaan täysin eikä työehtosopimusmaiden tarvitse ottaa käyttöön vähimmäispalkkalakia.

2 artikla, joka koskee direktiivin soveltamisalaa, on hyväksyttävissä. Sen mukaan direktiivin piiriin kuuluvat työntekijät, jota pidetään työntekijöinä kansallisen lainsäädännön, työehtosopimusten tai käytännön mukaan, ottaen huomioon EU-tuomioistuimen ratkaisukäytäntö.

On hyvä, että puheenjohtajan ehdotuksessa **3 artiklaa** on selkeytetty siten, että vähimmäispalkan määritelmä jää kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten varaan (3 artiklan 1 kohta).

Myös tarkennus, että lainsäädäntöä, jossa säädetään työehtosopimusten yleissitovuudesta, ei pidetä vähimmäispalkkalainsäädäntönä, on Suomelle tärkeä selkeytys (3 artiklan 2 kohta). Vastaavasti yleissitovat työehtosopimukset on sisällytetty työehtosopimusten määritelmään (3 artiklan 4 kohta).

Artiklan 5 kohdan mukaista työehtosopimusten kattavuutta arvioitaessa, kattavuuteen lasketaan komission mukaan sekä työehtosopimukset, joissa ei ole palkkamääräyksiä, että työntekijät, jotka ovat työehtosopimusten palkkamääräysten piirissä työehtosopimusten yleissitovuuden perusteella.

Muutkin määritelmiin ehdotetut muutokset ovat hyväksyttävissä.

Myös palkkausta koskevien työehtosopimusneuvottelujen edistämistä koskevan **4 artiklan** muotoilut ovat hyväksyttävissä.

II luku: Vähimmäispalkkamaita koskevat 5-8 artiklat

Direktiivin II luvun säännökset eivät koske Suomea tai muita maita, joissa vähimmäispalkka määräytyy työehtosopimusten perusteella. Nämä säännöksen koskevat riittävän lakisääteisen vähimmäispalkan edistämistä (5 artikla), palkan vaihteluita ja siitä tehtäviä vähennyksiä (6 artikla), työmarkkinaosapuolten osallistumista lakisääteisen vähimmäispalkan asettamiseen ja päivittämiseen (7 artikla) sekä työntekijöiden tehokasta pääsyä lakisääteisen vähimmäispalkan piiriin (8 artikla)

Puheenjohtajavaltion II lukuun tekemät muutosehdotukset tähtäävät pitkälti joko neuvoston oikeuspalvelun direktiivinehdotuksen oikeusperustaa koskevan lausunnon huomioon ottamiseen tai jäsenvaltioiden ehdottamiin selkeytyksiin, joilla pyritään ottamaan huomioon erilaisia palkanmuodostusmalleja, kuten esimerkiksi palkkaindeksin käyttöön perustuvat mallit.

Direktiiviehdotuksen II lukuun ehdotettavat muotoilut ovat hyväksyttävissä.

III luku horisontaaliset määräykset

Julkisia hankintoja koskevan **9 artiklan** muotoilu on saatettu vastaamaan aiempaa paremmin EU:n hankintadirektiivejä. Ehdotettava muotoilu on aiempaa selkeämpi. Sen ei ole tarkoitus luoda uusia velvoitteita, vaan ainoastaan tehostaa jo olemassa olevien velvoitteiden noudattamista. Ehdotettu muotoilu voidaan hyväksyä.

Direktiivin **10 artiklan** osalta Suomen tavoitteena on ollut yksinkertaistaa ja selkeyttää artiklan säännöksiä. Puheenjohtajavaltio ehdottaa artiklaan muotoilua, jonka mukaan maiden, joissa palkanmuodostus perustuu työehtosopimuksiin, tulisi raportoida joka toinen vuosi matalapalkkatyöntekijöitä koskevien työehtosopimusten alhaisimmista palkkatasoista ja niiden piirissä olevien työntekijöiden määrästä taikka arvioida tällaisten palkkojen taso sekä niiden piirissä olevien työntekijöiden määrä.

Lisäksi tulisi raportoida niille työntekijöille, jotka eivät ole työehtosopimusten piirissä, maksettujen palkkojen tasosta sekä sen suhteesta työehtosopimusten piirissä olevien työntekijöiden palkkoihin.

Kaikkien jäsenvaltioiden tulisi raportoida kahden vuoden välein työehtosopimusten kattavuudesta.

On tärkeää, että raportointivelvollisuutta on kevennetty ja selkeytetty komission ehdotukseen verrattuna. Puheenjohtajan ehdotus on hyväksyttävissä kompromissina.

Slovenia ehdottaa direktiiviin uutta **10 a) artiklaa**, joka edellyttäisi jäsenvaltioiden julkaisevan kaikkien valtakunnallisten työehtosopimusten palkkamääräykset. Tämäkin ehdotus voidaan hyväksyä kompromissina, vaikka sen noudattaminen edellyttäisi lisätehtäviä, sillä nykyisin Suomessa (Finlexissä) julkaistaan viranomaisten toimesta vain yleissitovat työehtosopimukset.

Puheenjohtajavaltio on selkeyttänyt **11 (valitusoikeus ja suoja epäsuotuisalta kohtelulta) ja 12 (rangaistukset) artiklojen** tekstiä, siten että direktiivin säännösten ei voitaisi tulkita luovan yksilöllisiä oikeuksia. Nämä täsmennykset ovat hyväksyttävissä.

13 artiklaan puheenjohtajavaltio on lisännyt jäsenvaltioille mahdollisuuden antaa työmarkkinaosapuolten tehtäväksi laatia 4 artiklan mukaan tietyiltä jäsenvaltioilta edellytetyn toimintaohjelman työehtosopimustoiminnan edistämisestä. Ehdotusta voidaan tukea.

Pääasiallinen sisältö

Slovenian kompromissiesitys

Slovenian kompromissiehdotuksessa pyritään ottamaan huomioon neuvoston oikeuspalvelun lausunnon kehittämisehdotuksia ja vastaamaan myös jäsenvaltioiden esittämiin huoliin, jotka liittyvät kansallisten palkanmuodostusjärjestelmien parempaan huomioon ottamiseen ehdotuksessa.

Puheenjohtajan ehdotuksia on kuvattu tarkemmin jo edellä Suomen kanta-kohdassa.

Puheenjohtajan ehdotukset koskivat muun muassa direktiivin nimeä, johon ehdotetaan lisättäväksi maininta siitä, että kyse on puitedirektiivistä.

Suomen kannalta merkityksellisimpiä ovat ehdotukset määritelmien täsmentämiseksi muun muassa siten, että niissä täsmennetään yleissitovien työehtosopimusten asemaa siten, että lakia, jonka nojalla työehtosopimus voidaan julistaa yleissitovaksi, ei pidetä tätä direktiiviä sovellettaessa vähimmäispalkkalakina.

Myös työehtosopimusten edistämistä koskevan 4 artiklan säännöstä on selkeytetty samoin kuin julkisia hankintoja koskevaa 9 artiklaa lähennetty nykyisten hankintadirektiivien sisältöön.

10 artiklan valvontaa ja tiedonkeräämistä koskevan artiklan säännöksiä ehdotetaan lievennettäväksi siten, että raportointi tapahtuisi vuotuisen raportoinnin sijasta joka toinen vuosi. Lisäksi työehtosopimuksiin perustuvan palkkamallin maiden tulisi raportoida vain alimman palkkauksen työntekijöitä koskevien työehtosopimusten

alimmista palkkaluokista sekä niiden piiriin kuuluvien työntekijöiden määristä tai ainoastaan arvioida tällaisten palkkojen tasoa ja niiden piiriin kuuluvien työntekijöiden määriä. Yrityskohtaisten työehtosopimusten palkkatasoista ei tarvitsisi raportoida.

Puheenjohtajavaltio ehdottaa myös kaikkien valtakunnallisten työehtosopimusten mukaisten palkkojen osalta velvollisuutta informoida julkisesti sopimusten vähimmäispalkkamääräysten tasosta.

Merenkulkijoiden osalta puheenjohtajavaltio ehdottaa, että maissa, joissa on toimeenpantu globaalilla tasolla ILO:n merityösopimuksen puitteissa neuvoteltu minimipalkka, sen piirissä olevien työntekijöiden katsottaisiin kuuluvan työehtosopimusten piiriin.

Komission ehdotus

Komission ehdotuksen sisältö on kuvattu direktiiviehdotusta koskevassa U-kirjelmässä (69/2020 vp).

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely

Komissio esittää oikeusperustaksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 153 artiklan 2 kohtaa yhdessä 153 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa. SEUT 153 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella SEUT 151 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi unioni tukee ja täydentää jäsenvaltioiden toimintaa työehtojen alalla. Oikeusperustaa on selostettu tarkemmin U-jatkokirjelmässä (UJ 9/2021vp).

Käsittely Euroopan parlamentissa

Euroopan parlamentissa direktiivin valmistelusta vastaa työllisyysvaliokunta (EMPL). Sen raportöörinä toimivat Dennis Radtke (EPP) ja Agnes Jongerius (S&D). Komitea äänesti asiasta 11.11.2021. EP:n on tarkoitus vahvistaa kantansa asiaan vielä marraskuun 2021 aikana.

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta FEMM antoi mielipiteensä asiasta 10.11.2021.

Kansallinen valmistelu

Valtioneuvoston U-kirjelmää U 69/2020 vp on valmisteltu EU-ministerivaliokunnan kokouksessa 4.12.2020.

EU-asioiden komitean alainen työoikeusjaosto (jaosto 28) on käsitellyt asiaa useita kertoja ja jaostoa kuullaan asiasta säännöllisesti asian käsittelyn edetessä neuvoston puitteissa.

U-kirjelmää on käsitelty myös työllisyysjaostossa (jaosto 29) sekä sosiaalijaoston (jaosto 25) ja työsuojelujaoston (jaosto 26) kirjallisessa menettelyssä.

Asiasta on myös annettu eduskunnalle U-jatkokirjelmä 2.6.2021 (UJ 9/2021vp). Myös siitä on kuultu työoikeusjaostoa kuten myös tästä U-jatkokirjelmästä (kirjallinen menettely 22.11.2021).

Eduskuntakäsittely

Työelämä- ja tasa-arvovaliokunta on käsitellyt U-kirjelmää ja U-jatkokirjelmää.

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema

Suomen järjestelmä näyttäisi täyttävän pitkälti jo nyt direktiiviehdotuksessa edellyttävän tason.

Suomessa palkan määräytymistä säännellään työehtosopimuslaissa (436/1946) ja työsopimuslaissa (55/2001). Työehtosopimuslaissa määritellään työehtosopimuksen sekä työnantajien ja työntekijöiden yhdistysten käsitteet sekä säännellään muun muassa työehtosopimuksen muotoa, kestoja ja työehtosopimukseen sidottuisuutta, työehtosopimusmääräyksen ensisijaisuutta työsopimuksen määräykseen nähden sekä hyvityssakkoa sopimuksen rikkomisesta. Laki sisältää myös säännökset työehtosopimusten toimittamisesta viranomaisille sekä niiden nähtävänä pidosta työpaikalla.

Työsopimuslaissa säännellään muun muassa työehtosopimusten yleissitovuuden edellytykset, velvollisuus noudattaa yleissitovan työehtosopimuksen määräyksiä vähimmäisehtoina sekä yleissitovan työehtosopimuksen ja niin sanotun normaalisitovan työehtosopimuksen välistä suhdetta. Lisäksi laki sisältää säännökset kohtuullisesta ja tavanomaisesta palkasta, jota sovelletaan tilanteessa, jossa ei ole työsuhteessa sovellettavaa työehtosopimusta ja kun työsopimuksessa ei ole sovittu palkan määrästä. Lisäksi työsopimuslaissa on säännöksiä mm. palkan maksamisesta sekä työnantajan kuittausoikeudesta.

Työehtosopimukset, jotka ovat työehtosopimuksen yleissitovuuden vahvistamislautakunnassa vahvistettu yleissitoviksi, julkaistaan. Työehtosopimuslaissa edellytetään, että kaikki työehtosopimukset, myös yrityskohtaiset työehtosopimukset, toimitetaan sosiaali- ja terveysministeriölle.

Direktiiviehdotuksen 1 artiklaa sovellettaessa Suomi kuuluisi maihin, jossa palkat määräytyvät työehtosopimusten perusteella. Direktiivin lähtökohtana on kunnioittaa työehtosopimusosapuolten sopimusautonomiata eikä edellyttää vähimmäispalkkoista säätämistä lailla maissa, joissa palkat määräytyvät työehtosopimuksin. Direktiiviehdotuksen 2 artiklassa säädetään direktiivin soveltamisalasta. Lähtökohtana on, että vähimmäispalkka koskisi vain henkilöitä, jotka tekevät työtä työsuhteessa. Työsuhte voidaan määritellä kussakin jäsenvaltiossa lainsäädännön, työehtosopimusten tai muun käytännön nojalla. Tällöin on otettava huomioon EU-tuomioistuimen ratkaisukäytäntö. Kohta vastaa Suomen työolainsäädännössä (työsopimuslaki ja merityösopimuslaki, 756/2011) käytettävää työsuhteen määritelmää. Samankaltaiset määritelmät sisältyvät myös ns. työelämän tasapainodirektiiviin 2019/1158/EU sekä läpinäkyviä ja ennustettavia työehtoja koskevaan direktiiviin 2019/1152/EU.

Direktiiviehdotuksen 3 artiklan mukaisista määritelmistä Suomen lainsäädäntö sisältää vain työehtosopimusta koskevan määritelmän. Työehtosopimuslain 1 §:n mukaan

työehtosopimus on sopimus, jonka yksi tai useampi työnantaja taikka rekisteröity työnantajain yhdistys tekee yhden tahi useamman rekisteröidyn työntekijäin yhdistyksen kanssa ehdoista, joita työsopimuksissa tai työsuhteissa muuten on noudatettava. Tämä määritelmä on sopusoinnussa direktiiviehdotuksen määritelmän kanssa.

Työehtosopimustoimintaa säätelevän lainsäädännön ohella työehtosopimusosapuolten neuvottelutoimintaa tuetaan tuottamalla osapuolten käyttöön talous- ja tulopolitiikkaa koskevaa tietoa sekä auttamalla sopimusneuvotteluissa syntyneiden ongelmien ratkaisemista työriitojen sovittelun avulla sekä työehtosopimusten tulkintaa koskevien riitojen ratkaisemista pitämällä yllä erityistä työtuomioistuinta. Suomi täyttäneen näin ollen 4 artiklan mukaisen velvoitteen.

Lakisääteisiä vähimmäispalkkoja koskeva luku ei koske Suomea eikä muita maita, joissa palkanmuodostus perustuu työehtosopimuksiin, joten sen suhdetta Suomen lainsäädäntöön ei ole tarvetta arvioida tarkemmin.

Julkisia hankintoja koskevan 9 artiklaa on neuvoston käsittelyssä selkeytetty siten, että se ei synnyttäisi hankintadirektiivien nykyisiin säännöksiin nähden uusia velvoitteita. Tiedonkeruuta koskevan 10 artiklan säännöksiä on selkeytetty ja lievennetty siten, että työehtosopimusten palkkatasoa koskevat tiedot pyydetäisiin vain alhaisempien palkkatason tehtävistä. Myös arvio palkkatasosta riittäisi. Lisäksi komissiolle tulisi toimittaa tilastotietoa niille työntekijöille maksettujen palkkojen tasoista, jotka eivät kuulu työehtosopimusten piiriin sekä vertailutietoa heidän palkkatasostaan ja työehtosopimusten piiriin kuuluvien työntekijöiden palkkatasosta.

Direktiiviehdotuksen 11 artiklassa edellytettävä riitojenratkaisu, muutoksenhakuoikeus ja korvaus turvataan Suomessa työehtosopimuslaissa ja toisaalta oikeudenkäynnistä työtuomioistuimesta annetussa laissa (646/1974). Työsopimuslain 12 luvun 1 §:n 1 momentin mukaan työnantajan, joka tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo tai laiminlyö työsuhteesta tai tästä laista johtuvia velvollisuuksia, on korvattava työntekijälle siten aiheuttamansa vahinko. Yleissitovan työehtosopimuksen mukaiset palkkariidat käsitellään yleisissä tuomioistuimissa.

Työntekijöiden ja heidän edustajiensa suojelusta säädetään muun muassa työsopimuslaissa, yhdenvertaisuuslaissa (1325/2014) sekä rikoslain (39/1889) työsyryntää, työntekijöiden edustajien oikeuksien loukkaamista ja työntekijöiden järjestäytymisvapauden loukkaamista koskevissa säännöksissä. Naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta annetussa laissa (609/1986) ja yhdenvertaisuuslaissa on määräykset vastatoimien kiellosta. Työsopimuslain 2 luvun 2 §:n mukaan työnantajan on kohdeltava työntekijöitä tasapuolisesti, jollei siitä poikkeaminen ole työntekijöiden tehtävät ja asema huomioon ottaen perusteltua.

Direktiivin 12 artikla edellyttää jäsenvaltioiden säätävän rangaistuksia rikkomuksista, jotka koskevat direktiiviä implementoivan kansallisen lainsäädännön ja työehtosopimusten rikkomuksista. Työsopimuslain 12 luvun 1 §:n 1 momentin mukaan työnantajan, joka tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo tai laiminlyö työsuhteesta tai tästä laista johtuvia velvollisuuksia, on korvattava työntekijälle siten aiheuttamansa vahinko. Myös työehtosopimuksen ja sen palkkamääräyksen tahallisuudesta voidaan tuomita hyvityssakko. On mahdollista, että artiklan implementointi voisi edellyttää täsmennyksiä rangaistuksista kansalliseen lainsäädäntöön.

Mitä edellä on sanottu työsopimussuhteisista ja työehtosopimusjärjestelmästä, koskee pääpiirteittäin myös valtion virkamiehiä ja virkasuhdetta ja virkaehtosopimusjärjestelmää sekä kuntien ja kirkon viranhaltijoita, joita ehdotus myös koskee.

Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 27 §:n 21 kohdan mukaan työoikeus kuuluu valtakunnan toimivaltaan maakunnan ja kuntien palveluksessa olevien virkaehtosopimuksia koskevin poikkeuksin sekä ottaen huomioon itsehallintolain 29 §:n 1 momentin 6 kohdan ja 2 momentin säännökset.

Taloudelliset vaikutukset

Direktiivin hyväksymisellä ei olisi Suomessa budjettivaikutuksia eikä välittömiä taloudellisia vaikutuksia Suomeen. Komission ehdotuksen mukaan direktiivi ei edellyttäisi ylimääräisiä määrärahoja Euroopan unionin talousarviosta.

Mikäli ehdotus nostaisi vähimmäispalkkoja alhaisemman palkkauksen maissa, tällä saattaisi olla myönteisiä taloudellisia vaikutuksia suomalaisten yritysten kilpailukykyyn. Palkkakustannusten tason lähentyminen tasaisi yleisemminkin yritysten kilpailuedellytyksiä EU:n sisämarkkinoilla. Työssäkäyvien köyhyyden väheneminen ja sosiaalisen koheesion lisääntyminen vaikuttaisivat suotuisasti EU:n toimintaan. Vähimmäispalkkojen mahdollinen nousu alhaisemman vähimmäispalkan valtioissa lisäisi kuluttajien ostovoimaa. Tämä saattaisi lisätä myös suomalaisten tuotteiden ja palvelujen kysyntää.

Muut asian käsittelyyn vaikuttavat tekijät

Palkkakehityksen seuranta koskevassa 10 artiklassa pyydettyjen tietojen tuottaminen ja toimittaminen näyttäisi lisäävän, hallinnon, yritysten ja tilastoviranomaisten työtaakkaa, vaikka artiklan sanamuotoa on lievennetty komission ehdottamaan muotoiluun verrattuna.

Asiakirjat

Komission direktiiviehdotus (COM(2020) 682 final)
Puheenjohtajavaltion kompromissiehdotus 18.11.2021

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

Liisa Heinonen, puh 050 3960605, liisa.heinonen(at)tem.fi

EUTORI-tunnus

EU/2020/1585

Liitteet

Viite

Asiasanat	jaosto työoikeus (EU 28), palkat, työoikeus, työehtosopimukset
Hoitaa	TEM, VM
Tiedoksi	ALR, EUE, OM, STM, VNK
